

III SA/Po 1674/13 - Wyrok

Data orzeczenia	2014-01-28
Data wpływu	2013-11-27
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
Sędziowie	Małgorzata Górecka Marzenna Kosewska /przewodniczący sprawozdawca/ Mirella Ławniczak
Symbol z opisem	6116 Podatek od czynności cywilnoprawnych, opłata skarbową oraz inne podatki i opłaty 6411 Rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące gminy; skargi organów gminy na czynności nadzorcze
Hasła tematyczne	Czystość i porządek
Skarżony organ	Regionalna Izba Obrachunkowa
Treść wyniku	Oddalono skargi
Powołane przepisy	Dz.U. 2013 nr 0 poz 1399; art. 3 ust. 2a, art. 6q; Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - tekst jednolity. Dz.U. 2013 nr 0 poz 594; art. 64 ust. 1-3, art. 65 ust. 1; Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - tekst jednolity. Dz.U. 2002 nr 101 poz 926; art. 23 ust. 1; Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych - tekst jedn. Dz.U. 2002 nr 100 poz 908; par. 126 ust. 1, par. 129 ust. 1, par. 143; Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie Zasad techniki prawodawczej

Sentencja

Dnia 28 stycznia 2014 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Marzenna Kosewska (spr.) Sędziowie WSA Małgorzata Górecka WSA Mirella Ławniczak Protokolant: st.sekr.sąd. Izabela Kaczmarczyk po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2014 roku przy udziale sprawy ze skarg Związku Międzygminnego "E." z siedzibą w K. na rozstrzygnięcia nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej w P. z dnia z dnia [...] lipca 2013 r. nr [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały dotyczącej terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, z dnia [...] czerwca 2013 r. nr [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały dotyczącej terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, z dnia [...] lipca 2013 r. nr [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały dotyczącej wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi z dnia [...] lipca 2013 r. nr [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały dotyczącej metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalenie stawki tej opłaty oraz opłaty za pojemnik o określonej pojemności oddala skargi

Uzasadnienie

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w P. uchwałami z dnia [...], na podstawie art. 18 ust.1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 1113) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.; dalej: u.s.g.), stwierdziło nieważność:

- § 2 uchwały nr [...] z dnia [...] maja 2013 r. Zgromadzenia Związku Międzygminnego E. w K. w sprawie terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi;

- § 1 ust. 2 uchwały nr [...] z dnia [...] czerwca 2013 r. Zgromadzenia Związku Międzygminnego E. w K. dotyczącego zmiany § 2 pkt. 2 uchwały nr [...] w sprawie terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi;

- § 3 pkt 1 i pkt 2, § 4 uchwały [...] z dnia [...] czerwca 2013 r. Zgromadzenia Związku Międzygminnego E. w K. w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właściciela nieruchomości;

- § 2 i załącznika Oświadczenie (...) w części D, kolumna druga wyrażenie: "i rodziców dziecka", kolumna 6 o treści: "Nazwa i adres szkoły/uczelni, do której uczęszcza dziecko, uchwały nr [...] z dnia [...] czerwca 2013 r. Zgromadzenia Związku Międzygminnego E. w K. w sprawie metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalania stawki tej opłaty oraz stawki za pojemnik o określonej pojemności – z powodu sprzeczności z prawem wskazanych przepisów prawa miejscowego.

W uzasadnieniu uchwał nr [...] z dnia [...] czerwca 2013 r. oraz nr [...] z dnia [...] lipca 2013 r., a ponadto uchwał nr [...] z dnia [...] lipca 2013 r. oraz nr [...] z dnia [...] lipca 2013 r. – w zakresie uchylenia przez Zgromadzenie Związku części uchwał rad poszczególnych gmin – organ nadzoru wskazał, że w przepisach – odpowiednio: § 2 uchwały nr [...] z dnia [...] maja 2013 r. oraz § 1 ust. 2 uchwały nr [...] z dnia [...] czerwca 2013 r. – Zgromadzenie Związku postanowiło, że z dniem ogłoszenia tej uchwały traciły moc uchwały: Rady Gminy [...] z [...] lutego 2013 r., Rady Miejskiej w [...] z [...] grudnia 2012 r., Rady Miejskiej w [...] z [...] marca 2013 r., Rady Miejskiej w [...] z [...] grudnia 2012 r., Rady Gminy [...] z [...] marca 2013 r., Rady Miejskiej w [...] z [...] grudnia 2012 r. i Rady Miejskiej w [...] z [...] grudnia 2012 r. – w sprawie terminów, częstotliwości i trybu uiszczania opłat za gospodarowanie odpadami na terenach tych gmin. W ocenie organu nadzoru, Zgromadzenie Związku nie może decydować o zmianie uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego. Wynika to z konstytucyjnej zasady samodzielności jednostek samorządu terytorialnego (art. 16 ust. 2 i art. 165 Konstytucji RP). Ponadto, według organu nadzoru, postanowienie § 2 uchwały Zgromadzenia Związku nr [...] z [...] maja 2013 r. narusza § 129 ust. 1 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U. Nr 100, poz. 908). Skoro organy stanowiące wskazanych jednostek samorządu terytorialnego podjęły uchwały w powyższej materii, to zdaniem organu nadzoru tylko te organy jednostek mogą zmienić postanowienia w nich zawarte bądź podjąć decyzje o utracie ich mocy. Takiej kompetencji nie posiada Zgromadzenie Związku Międzygminnego.

Niezależnie od powyższego w uzasadnieniu uchwały nr [...] z dnia [...] lipca 2013 r. organ nadzoru wskazał, że w załączniku do zakwestionowanej uchwały Zgromadzenia Związku nr [...], pod nazwą: "Oświadczenie na potrzeby zastosowania obniżenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi do kwoty 1,00 zł za trzecie i kolejne dziecko w rodzinie", w części D znalazły się zapisy o żądaniu m.in. następujących danych: imienia i nazwiska rodziców dziecka (kolumna ...), nazwy i adresu szkoły lub uczelni, do której dziecko uczęszcza (kolumna ...). Zdaniem organu nadzoru, żądanie powyższych danych we wskazanym oświadczeniu jest sprzeczne z art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jedn. Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.; dalej: u.o.d.o.). Organ podkreślił, że rodzina zamieszkująca daną nieruchomość będzie obejmować także dzieci wychowujące się w ramach "rodzin zastępczych", stąd żądanie danych rodziców dziecka nie jest celowe. Ustawa o utrzymaniu czystości posługuje się pojęciem "danych właścicieli nieruchomości" oraz "liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość". Z tego też powodu niedopuszczalne jest nakładanie na właścicieli obowiązku przedkładania danych osobowych osób zamieszkujących wspólnie z nimi, w tym nazwy i adresu szkoły lub uczelni, do której uczęszcza dziecko. Organ nadzoru wskazał, że organy władzy publicznej, kształtując treść uchwał, nie mogą w swoim działaniu pominąć zasady adekwatności; nie można żądać danych w nadmiarze, danych nieadekwatnych w stosunku do celu.

Ponadto w uzasadnieniu uchwały nr [...] z dnia [...] lipca 2013 r. organ nadzoru stanął na stanowisku, że uregulowanie zawarte w § 3 pkt 1 i pkt 2 uchwały Zgromadzenia Związku nr [...]

określające, że dokumentem potwierdzającym dane zawarte w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi będą rachunki za wodę, rachunki za energię elektryczną, które "(...) należy gromadzić od miesiąca, w którym złożona została pierwsza deklaracja" – wykracza poza regulacje określone w art. 6n ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 1399 ze zm.; dalej: u.c.p.g.). Organ zwrócił uwagę, że Zgromadzenie Związku wybrało, iż opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby mieszkańców oraz stawki opłaty. Przepis art. 6n ust. 2 u.c.p.g. daje radzie gminy możliwość określenia w uchwale wykazu dokumentów potwierdzających dane zawarte w deklaracji o wysokości opłaty. W ramach deklaracji nie można żądać od mieszkańców dokumentów lub informacji innych, niż jest to wymagane do wykonania przez gminę zadania odbioru śmieci z posesji. Żaden przepis rangi ustawowej nie daje kompetencji Zgromadzeniu Związku do nakładania na podmioty obowiązku gromadzenia rachunków za wodę czy energię elektryczną. Nakładanie na podmioty określonych obowiązków musi wynikać z przepisów rangi ustawowej. Kolegium RIO w P. podkreśliło, że Związek Międzygminny może dokonać weryfikacji danych zawartych w deklaracji w drodze kontroli, na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.; dalej: Ordynacja podatkowa).

W skargach do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu Zgromadzenie Związku Międzygminnego E. w K. wniosło o uchylenie: uchwały [...] – w całości, uchwały [...] – w części dotyczącej § 4 uchwały nr [...] Zgromadzenia Związku, uchwały nr [...] – w części dotyczącej § 2 uchwały [...] Zgromadzenia Związku. Zarzuty strony skarżącej dotyczyły naruszenia przez Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w P. przepisów prawa materialnego: art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 w zw. z art. 69 ust. 3 u.s.g. oraz art. 3 ust. 2a u.c.p.g. – polegające na błędnym uznaniu, że zakwestionowane przepisy uchwał są sprzeczne z prawem.

W uzasadnieniach skarg strona wskazała, że organy samorządu terytorialnego rzeczywiście mają swobodę działania, jednak w zakresie określonym prawem. Samodzielność nie jest zatem nieograniczona. W myśl art. 64 ust. 3 oraz art. 65 u.s.g., gminy mogą dobrowolnie przekazać związkowi międzygminnemu swoje prawa i obowiązki. Od chwili przekazania wszelkie prawa i obowiązki wykonuje związek we własnym imieniu i na własną odpowiedzialność. Równocześnie gmina traci uprawnienie do wykonywania zadań publicznych w tym zakresie, w jakim wykonuje je związek. W związku z powyższym – w ocenie strony skarżącej – na podstawie art. 3 ust. 2a u.c.p.g. zgromadzenie przejmuje kompetencje do stwierdzania utraty mocy obowiązującej uchwał, na zasadach wskazanych dla organów gmin. Ponadto, według strony skarżącej, Zgromadzenie Związku jest organem, który przejął właściwość organu, który wydał rozporządzenie zmieniane – w rozumieniu § 129 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej".

W odpowiedzi na skargę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w P. wniosło o oddalenie skargi i podtrzymało swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonych uchwałach. Organ nadzoru zwrócił uwagę, że statut Związku Międzygminnego E. został ogłoszony w dniu [...]; dalej: statut Związku, co oznacza, że dopiero z tym dniem organy Związku stały się właściwe do podejmowania czynności związanych z realizacją statutowych zadań, i to na przyszłość. O bycie prawnym uchwał organów stanowiących gmin podjętych przed ogłoszeniem statutu Związku powinny zdecydować te organy, a nie Zgromadzenie Związku.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skargi nie zasługiwały na uwzględnienie.

Spór pomiędzy stronami niniejszego postępowania dotyczył odpowiedzi na pytanie, czy dopuszczalne było uchylene przez Zgromadzenie Związku Międzygminnego wcześniejszych uchwał – aktów prawa miejscowego podjętych przez organy stanowiące gmin tworzących ten Związek.

Stanowisko strony skarżącej, sprowadzające się do zarzutu naruszenia przez Kolegium RIO w P. art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 w zw. z art. 69 ust. 3 u.s.g. oraz art. 3 ust. 2a u.c.p.g., zostało oparte na prawidłowej tezie, w myśl której organy samorządu terytorialnego posiadają – w granicach określonych prawem – swobodę działania, która nie posiada jednak charakteru nieograniczonego, gdyż limitowana jest normami wynikającymi z ustaw. W myśl bowiem art. 163 Konstytucji RP., samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne nie zastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych. W konsekwencji, z jednej strony należy stwierdzić, że samorząd terytorialny działa na podstawie Konstytucji i ustaw, w pierwszym rzędzie na podstawie ustawy o samorządzie gminnym. Z drugiej zaś strony, zgodnie ze wskazaną regułą wyptywającą z Konstytucji, inne organy władzy publicznej mają w zakresie administracji terenowej kompetencje wyraźnie określone i sprecyzowane. Gdyby więc powstały sprawy sporne z tego zakresu, należy przyjąć domniemanie, iż w tych kwestiach, niezastreżonych ustawowo dla innych władz i organów, właściwe są organy samorządu terytorialnego. Podstawową jednostką samorządu terytorialnego jest gmina, która wykonuje wszystkie zadania samorządu terytorialnego nie zastrzeżone dla innych jednostek samorządu terytorialnego (art. 164 ust. 1 i 3 Konstytucji RP). W celu wspólnego wykonywania zadań publicznych gminy mogą tworzyć związki międzygminne. Uchwały o utworzeniu związku podejmują rady zainteresowanych gmin. Prawa i obowiązki gmin uczestniczących w związku międzygminnym, związane z wykonywaniem zadań przekazanych związkowi, przechodzą na związek z dniem ogłoszenia statutu związku (art. 64 ust. 1-3 u.s.g.). Strona skarżąca słusznie zwróciła także uwagę, iż związek wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność (art. 65 ust. 1 u.s.g.), w razie zaś wykonywania przez związek międzygminny zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 u.c.p.g., określone w ustawie prawa i obowiązki organów gminy, w tym uchwalanie aktów prawa miejscowego, wykonują właściwe organy tego związku. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy o uprawnieniu takim stanowił § 8 ust. 6 statutu Związku Międzygminnego "E." statutu Związku, w myśl którego do wyłącznej kompetencji Zgromadzenia należy w szczególności stanowienie aktów prawa miejscowego w zakresie zadań Związku, obowiązujących na terenie wszystkich gmin (miast) uczestników Związku. Zadaniem Związku jest gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenach gmin uczestników Związku i w tym celu organy Związku m.in. ustalają terminy, częstotliwość i tryb uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalają szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości położonych na terenach gmin uczestników Związku, a także określają wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Z powyższych – trafnych założeń organ stanowiący Związku Międzygminnego wyprowadził jednak nieprawidłowe wnioski. Nie można bowiem zgodzić się z konkluzją strony skarżącej, że na podstawie art. 3 ust. 2a u.c.p.g. Zgromadzenie Związku przejęło kompetencje do stwierdzenia utraty mocy obowiązującej uchwał, na zasadach wskazanych dla organów gmin. Należy stwierdzić, że upoważnienie skarżącego Związku Międzygminnego do wykonywania zadań, o których mowa w § 6 ust. 1 statutu Związku, w tym dopuszczalność uchwalania aktów prawa miejscowego przez Związek – uprawnia wyłącznie do kreowania nowych sytuacji prawnych, nie zaś do uchylania aktów normatywnych uprzednio obowiązujących na terenach gmin należących do Związku. Ustawodawca wprowadzając w art. 3 ust. 2a u.c.p.g. – szczególne względem unormowania z art. 64 ust. 3 u.s.g. – uprawnienie związków międzygminnych do stanowienia aktów prawa miejscowego, zmierzał do umożliwienia wdrożenia w gminach, przy pomocy związków międzygminnych, nowego modelu gospodarowania komunalnymi. Stanowienie aktów prawa miejscowego przez związki

międzygminne powinno zatem polegać na wdrażaniu nowych reguł gospodarowania odpadami, w zakresie określonym w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W związku z powyższym Kolegium RIO w P. zasadnie zwróciło uwagę w odpowiedzi na skargę, że z dniem wejścia w życie statutu Związku jego organy stały się właściwe do podejmowania czynności związanych z realizacją statutowych zadań – lecz wyłącznie na przyszłość. Prawidłowo też organ nadzoru przyjął, iż o bycie prawnym uchwał organów stanowiących gmin, podjętych przed wejściem w życie statutu Związku powinny zdecydować te organy, a nie Zgromadzenie Związku Międzygminnego. Godzi się przy tym zauważyć, że postanowienia w tym względzie zawierają z reguły przepisy nowych uchwał (aktów prawa miejscowego), zastępujących uchwały dotychczasowe, dotyczących tego samego przedmiotu regulacji. W razie niezawarcia w nowej uchwale postanowienia w tym zakresie, wątpliwości co do obowiązywania aktu prawnego należy rozstrzygać za pomocą reguły kolizyjnej, według której *lex posterior derogat legi priori*.

Wskazując na powyższe należy podkreślić, że treść aktów prawa miejscowego podejmowanych przez Zgromadzenie Związku powinna dotyczyć realizacji zadań przekazanych Związkowi przez gminy. Jednocześnie taka uchwała Związku – jak słusznie zauważyły obie strony postępowania – musi odpowiadać zasadom techniki prawodawczej. W myśl § 126 ust. 1 w zw. z § 143 rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", w akcie prawa miejscowego zamieszcza się przepis uchylający inny akt tylko w przypadku, gdy ma ono uchylić:

1) akt wcześniejszy, który został wydany na podstawie tego samego, nadal obowiązującego przepisu upoważniającego, przez:

a) ten sam organ, który wydał akt uchylający,

b) organ, którego właściwość przejął organ wydający akt uchylający;

2) akt wydany na podstawie nieobowiązującego przepisu upoważniającego, ale pozostawionego czasowo w mocy przez nową ustawę, chyba że nowa ustawa przestała obowiązywać.

Należy stwierdzić, że w analizowanym przypadku – wbrew stanowisku strony skarżącej – nie wystąpił żaden z powyższych przypadków, w których Związek byłby uprawniony do zamieszczenia w zakwestionowanych przez akt nadzoru uchwałach [...] – przepisów uchylających, tzn. odpowiednio: § 2 uchwały nr [...] z dnia [...] maja 2013 r. oraz § 1 ust. 2 uchwały nr [...] z dnia [...] czerwca 2013 r. Przede wszystkim zaś Zgromadzenie Związku nie jest "organem przejmującym właściwość organu, który wydał akt wcześniejszy" – w rozumieniu § 126 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia. Świadczy o tym okoliczność, że przekazanie przez gminy określonych zadań do wykonania Związkowi nie oznacza prawnego zakazu wykonywania tego samego zadania przez gminy tworzące Związek (por. K. Bandarzewski, [w:] P. Chmielnicki, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, Warszawa 2013, s. 771).

Z drugiej zaś strony należy stwierdzić, że postanowienia zakwestionowanych przepisów uchwał nr [...] oraz [...] nie naruszają § 129 ust. 1 w zw. z § 143 rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej". Skoro Zgromadzenie Związku skorzystało z uprawnienia przekazanego Związkowi w jego statucie – na zasadzie art. 3 ust. 2a u.c.p.g. – to trzeba przyjąć, że Związek jest uprawniony do tworzenia nowych reguł gospodarowania odpadami komunalnymi, stanowiąc przede wszystkim akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze gmin wchodzących w jego skład. Akty te per se kształtują nowe normy postępowania w przekazanym Związkowi zakresie zadań. Wskazany przepis rozporządzenia w ogóle nie znajduje w tym wypadku zastosowania.

Niezależnie o powyższych rozważań, na zasadzie art. 134 § 1 p.p.s.a., Sąd stwierdził, że również w zakresie niezaskarżonym przez Zgromadzenie Związku Międzygminnego uchwały nr [...] oraz nr [...] Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w P. – odpowiadają prawu.

Po pierwsze, należy zgodzić się z oceną organu nadzoru, że żądanie ujęte w załączniku do zakwestionowanej przez organ uchwały Zgromadzenia Związku nr [...], pod nazwą: "Oświadczenie na potrzeby zastosowania obniżenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi do kwoty 1,00 zł za trzecie i kolejne dziecko w rodzinie", dotyczące danych w postaci imienia i nazwiska rodziców dziecka oraz nazwy i adresu szkoły lub uczelni, do której dziecko uczęszcza – w świetle przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustawy o ochronie danych osobowych (art. 23 ust. 1) – nie jest dopuszczalne. W wyroku z dnia 1 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt II OSK 2599/11, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że przy wprowadzeniu regulacji w akcie prawa miejscowego prowadzącej do przetwarzania danych osobowych, wykładnia art. 23 ust. 1 pkt 2 i 4 u.o.d.o. wymaga oparcia i wyprowadzenia granic dopuszczalności z art. 51 ust. 1, art. 47 Konstytucji oraz regulacji prawnej Unii Europejskiej (dyrektywy 95/46/WE Parlamentu i Rady z 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, Dz.Urz. UE L 95.281.31). W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej podkreśla się, że przepisy prawa krajowego powinny być interpretowane tak dalece, jak to możliwe, na podstawie brzmienia i celu dyrektywy, by zapewnić realizację tego celu. Celem tym jest ochrona prywatności, która powinna być rozpatrywana w świetle art. 8 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. W rozpoznawanym przypadku wspomniane żądanie podania danych dotyczących imienia i nazwiska rodziców dziecka oraz nazwy i adresu szkoły lub uczelni, do której dziecko właściciela nieruchomości uczęszcza – wykracza poza zakres uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa (u.c.p.g.). Ponadto przetwarzanie tych danych przez Związek Międzygminny nie wynika z innych podstaw, o których mowa w art. 23 ust. 1 u.o.d.o.

Po drugie, należy podzielić w pełni argumentację prawną Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w P., wskazującą na brak podstawy prawnej do żądania przez Związek od właścicieli nieruchomości dokumentacji, której treść wykracza poza dane potrzebne do potwierdzenia danych zawartych w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – w tym wypadku rachunków za wodę lub za energię elektryczną. Zasadnie też organ nadzoru zwrócił uwagę na możliwość weryfikacji danych z deklaracji w drodze kontroli, o której mowa w Ordynacji podatkowej (Dział VI, art. 281 i nast.). Należy zwrócić uwagę, że do opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta (art. 6q u.c.p.g. w zw. z art. 2 § 2 Ordynacji podatkowej).

Mając na uwadze powyższe, skoro zaskarżone uchwały zostały wydane zgodnie z obowiązującym prawem, Sąd na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2012, poz. 270 ze zm.), orzekł, jak w sentencji.